

Durmuş Hocaoğlu

Türköne Bilimi Altüst Ediyor

Yeniçağ, “Analiz”., 23 Haziran 2006, Cuma., s.13
“Analiz” Sıra No: 409; 2006-071; Haziran-10

YENIÇAG

Gönderici kısmındaki Behçet kelimesinden başka bir isim bulunmayan bir elektronik mektup irsal eyleyen bir okuyucum, Sayın Türköne'nin, “mümtaz” Türk milletine sembol olarak “damarlarında yüzde yüz asil Türk kanı dolaşan Kangal Köpeği”ni lütfettiği yazıları münâsebetiyle kaleme aldığım t'elifat hakkında beyân ettiği üç cümlelik eleştirisinde “*Bu konuda yeni bir söz de siz söyleyin. Milletimiz tarihinden kaçtıkça böyle durumlarla çok karşılaşırız. Tarihten korkmayın ve de tarihe fener tutan elleri de tu kaka etmeyin. Aydın sorumluluğu bunu iktiza eder.*” demektedir. Vâkıa Behçet Beğ'in neyi îmâ ettiği âşıkâr olmakla berâber, prensip olarak doğru, veya öyle diyelim. Diyelim, ancak, müşârünileyhin — ‘bilmediği’ demek istemiyorum — sehven ıskaladığı başka mühim şeyler daha var; bence, aydın sorumluluğu daha başka birçok şeyi de iktizâ etmektedir. “Ne gibi” deyû suâl edilecek olursa, derim ki, elbette “yeni” şeyler söylemelidir; çünkü eski, zâten bilindir, o, bilgiyi ilerletmez ve genişletmez; evet, “yeni”, ammâ, “doğru” olmak şartıyla. “Doğru” ne demektir denirse, bildiğim kadarıyla, epistemolojik olarak, “iç tutarlılığı”, “kendine yeterliliği” ve “dış tutarlılığı” olan bilgi olup, meselâ sentetik bilgiler bu nevi'dendir, analitik bilgiler değil; çünkü onlar zâten eskinin içinde mündemiçtir. O hâlde? O hâlde, burada, her yeni olanın eski olandan mutlaka ve muhakkak daha kıymetli olduğu ve olması îcap ettiği şekilde tipik bir Aydınlanma sapması ile karşı-karşıyayız demektir ki, bu, birçok hususta olduğu gibi, ilmî mes'elelerde de bütün şöhret-i kâziplerin sıklıkla mürâcaat ettikleri bir usûldür. Bu bir Aydınlanma sapmasıdır demiştik; mâlûm, “kesintisiz ilerleme” Aydınlanma'nın artık bugün çok eleştirilen anahtar kavramlarından, lâkin onun da bir ciddiyeti vardır, sapma burada.

İmdi: Her yeni olan mutlaka daha kıymetli olamaz, böyle bir kural yok ve dahi olabilemez. Vâkıa bilimdeki “kümülatif” (birikimsel, inzımâmî) ilerleme ilkesi böyle bir fikri doğrular gibi görünür, fakat bu da, ancak uzun zaman peryodunda gerçekleşebilmekte olduğu gibi, meselâ, bu ilkenin geçersiz olduğu felsefe gibi bir disiplinde de belirleyici değildir. Şimdi ise kümülatif ilerlemenin kalbi olan pozitif bilimlerden tek, ama çok mânidar bir örneğe bakalım ne görüyoruz: Newton Aristo'yu tahtından indirmiştir, Einstein da Newton'u ve Newton Aristo'ya göre kronolojik olarak yenidir, Einstein ise Newton'a göre; ancak aynı zaman skalası üzerinde, hem de değirmen taşı gibi üst klas fizikçiler tarafından Einstein'a rakip olarak Rölativist Gravitasyon teorileri ortaya atılmışsa da, yukarıda tâdât etmiş olduğumuz üç şartı tam olarak sağlayamayan bu teorilerin hiçbirisi Einstein'ın 1916 tarihli teorisini sarsamamıştır;[*] demek ilim âleminde yeni olmak yetmiyor, asıl olarak “sağlam” olmak lâzım.

Gelelim “fener tutma” mes'elesine. Saygısızlık etmeden açıkça söylemek gerek — çünkü hakikat Allah içindir —: Sayın Türköne'nin tarihimize fener tuttuğu yok, tutamaz da; çünkü öyle bir feneri yok. Kişinin sâhip olmadığı bir şeyi başkasına veremeyeceği hükm-ü kadîmine binâen, kendilerinden tarihimizi tenvîr etmesi beklenemez, daha da karartmasın yeter ve bana kalırsa da muhterem Beğefendi bunu yapıyor.

Evet; ne yazık ki öyle, Sayın Mümtaz'er Türköne, Türk'ü tahkîr etmenin yüksek prim yaptığı şu paranormal konjonktürel şartlar muvâcehesinde, iddiasına göre korkularının esîri, yâni “paranoyak” kötü ve kötü niyetli Türklerin şerrinden bu memleketi halâs etmek gayesiyle tarihimizde temizlik ameliyesine girişirken, Engels'in Dühring için “Bay Eugene Dühring bilimi altüst ediyor” demesi gibi, bilimi altüst ediyor; hayır, daha ziyâdesi, katlediyor ki bu konudaki en büyük komedilerden birisini de, mes'eleden bîhaber birkısım sâf ve sıradan okuyucuyu çok etkilediği anlaşılan şu “Bozkurt Efsânesi” ile “Ergenekon Efsânesi”nde sahneleyerek icrâ ediyor.

Sayfa sınıırım bitiyor; ama yara da deştikçe deşiliyor...

[*] Bkz. Ahmed Yüksel Özemre., *Gravitasyonun Rölativist Teorileri.*, Teorik Fizik Dersleri, Cild: 7., İstanbul,1982., Bölüm: XII, s.192 v.dv

